

نام و نام خانوادگی: محمدزاد ۶۳۱۲۲۱۳۱ "هو العالی" نام استاد: خانم عبدی پور
رشته تحصیلی: مهندسی کامپیوتر (ترم انفرادی) موضوع: زندگینامه‌ی سعدی

ابو محمد همام الدین بن عبدالله نامور به سعدی شیرازی (۶۰۲ ل ۵۸۵ - هجری قمری) شاعر و نویسنده

پارسی گویش ایرانی است که آوازه‌ی او بیشترین قریباً بر نظم و شعر آهنگینش، کبریا و قوی اوست؛ جایگاهش نزد

اهل ادب آنجا است که به وی نسبت استاد سخن و شیخ اجل داده اند وی در دوران کودکی با

علاقه‌ی زیاد به کتب معرفت و مقدمات دانش و کلامی آمیخت در نوجوانی به پژوهش و دینش

علاقه‌ی فراوانی نشان داد. او صاحب نامه‌ی سامان، المیزان، در بیان، دوران، سلطنت، و خوارزمشاه و بوین

حمده سلطان غیاث الدین برادر طلال الدین خوارزمشاه به شیراز در سال ۶۲۷ هجری برگردید که هوای خیر

بدست آوردن دانش در سر داشت، بر آن داشت تا شیراز را ترک کند که حدود سال ۶۲۰ تا ۶۲۳ هجری

از شیراز به مدینه‌ی نظامیه بغداد رفت و در آن جا از آموخته‌های امام محمد غزالی بیشترین تأثیر را گرفت

بعد از آن که طلال غزالی را امام مرشدی نامیده و نگاشته‌ی مقابل توبه رفاه دانشمندان در آن زمان بود و خود به

نظام الملک طوسی نخستین کسی بود که مستمری ثابت و مشخص برای مدرسین و طلاب مدینه‌ی نظامیه

تنظیم نمود و این موجب شد تا اهل دانش به لحاظ اجتماعی و اقتصادی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار گردیدند

و امنیت خاطر فراوانی داشته بایستند. غیر از نظامیه سعدی در محاسن درس استادان دیگری چون

شهاب الدین عمر کهروردی نیز حضور یافت و در عرفان از او تأثیر گرفت معلم احتمالی دیگر او در بغداد

ابوالفتح بن حوزی بوده و در هجوت اهل مدینه و بن پروهنگدان از جمله بن محمد ترمذی و طباطبایی

اختلاف وجود دارد پس از پایان تحصیل در بغداد به سفرهای گوناگونش رفت که در اشعار خود بیان

اشاره کرده است، در آنکه سعدی از به سوز و غم‌های بدین کرده اختلاف نظر وجود دارد و به نظر می‌رسد

بعضی از این سفرها داستان برداری می‌باشد زیرا بسیاری از آنها پایه‌ی غم و اندوه دارند

و افسوس، مسلم است که به عیال، شام و حجاز سفر کرده و شاید از هندوستان و ترکستان و آسیای صغیره

غزنین کا ذریعہ ہیں و ملطین و چین و یمن و اکثر قیاسی شمالی ہم دیان کردہ باشند نازغان کھولت
سعدی فقط اشعار صوری و محض اسرودہ بود در طری (دو سال) دو شاہکار شعر اخلاقی او سعدی بوستان
در سال ۶۳۶ و حکیمان در سال ۶۳۷ خاتمہ یافت کہ نام سعدی را جاویدان کرد. سعدی از زندگانی چندی
انتظار نداشت و نامر توانست از زیادہ طلبی پرہیز نہ کرد، او مانند کوثر بن مای و نیری شاعر فیلسوف نبود

سعدی تعالیم اخلاقی مر دہد:

اگر در برای سعادت کس است
ز گفتار سعدی حریفی پس است
نہد سعدی بہ گوش جان بشنو
چہ چنین است مرد با شو برو
سخن سودمند است اکثر بشنوی
بہ جوان رسی گر طریقت دوستی

« آثار نظم و نثر سعدی »

کتاب آثار نظم و نثر سعدی از جلد آثار برجستہی جهان مر باشد کہ مر توان بہ برخی از آن اشارہ کرد:
بوستان: کتابی است منظوم در مورد اخلاق، حکیمان: بہ نثر مبیع
دیوان اشعار: شامل غزلیات و قصاید و رباعیات و مثنویات و مفردات و ترجیع بند و خدیج مقصد و
غزل عربی مر باشد.

صاحبیہ: مجموعہی چند قطعہ فارسی و عربی است، کہ سعدی در تالیف شمس الدین صاحب دیوان
جویری وزیر اکملان سرودہ است.

قصاید: قصاید عربی سعدی حدود ۷۰۰ بیت است کہ اکثر محتوای آن غنا، مدح، اندرز و مرثیہ است؛
قصاید فارسی در شایش بروردگار و مدح و اندرز و نصیحت بہرگان و پادشاہان است،
مرثیہ سعدی: قصاید بلند سعدی کہ بیش تر آن در تالیف آخرین خلیفہ عباسی المستنصر بالله سرودہ شدہ

و در آن هلاکوخان مغول را به خاطر قتل خلیفه عباسی کوهش کرده است. او چند کتاب نیز در دستاوی
بر خیزش انابکان فارس و وزیران ایشان سروده است.

معرفات سعدی: در رابطه با سید اطلاق است.

بر مسائل نشر: کتاب نصیحه الملوک - رساله‌ی عقل و عشق - الجواب - محالین پنج گانه - هزلیات سعدی

- تاریخ وفات سعدی: مجمع است زیرا شرح حال نویسان دو تاریخ برای وفات او ترسیم کرده اند یکی ۱۱۷۰ که در سال ۶۷۰

درگیری مکرماه سال ۶۷۱ که تاریخ وفات این بزرگ مرد پارسی می دانند او در نزدیکی بقعه‌ی خود در حومه‌ی شهر به

خاک سپرده شد و در آنجا که مرقد او زیارتگاه عشاق زبان و ادب پارسی شد.

نام و آوازه‌ی سعدی و شهرت آن تا کنون آنقدر او در ایران و علم و ادب و پارسی نظر گرفته و کشورها

دکتر جهان را در نور دیده است از این رو علاوه بر ترجمه‌ی شعر و نشر او به زبانهای دیگر پژوهش‌هایی که در مورد

فکر و اندیشه‌ی هایش به زبانهای گوناگون و تولد محققان کشورها مختلف صورت گرفته اندک نیست؛ مینا نور کاز

کتاب حکمتان سعدی در بخش شمالی سالنخ فلکرات نمایندگان سازمان ملل دارد و همچنین فرشتی از استاد

صیغیان با شعری از سعدی که در وسط آن السیف طلا قرار دارد در سال ۲۰۰۵ میلادی از سوی هیأت

نماینده ایران در سازمان ملل متحد توسط استاد به سازمان ملل اهدا کردند، سکه‌ها ۵۰۰۰ ریالی برزنی ایران

در سال ۱۳۸۷ به نقش آرماد سعدی مزین شد و همچنین طرح بیت اسکناس ۱۰۰۰۰ ریالی نمایی از معبر

سعدی در شیراز است مرکز سعدی شناسی از سال ۱۳۸۱ روز اردیبهشت روز سعدی اعلام نمود و در اردیبهشت

سال ۱۳۸۹ نهاد مجلس شاعران جهان در شیراز نخستین روز اردیبهشت از سوی نهادها و فرهنگ‌ها و ظهور خارجی

به عنوان روز سعدی نامگذاری شد

☺ - میدوید چرا آدمهای تنبل حافظ رویش ثرا از سعدی دوست دارند؟ چون سعدی پیکه پرو کارکن ملکو
چیست کار ولی حافظ پیکه پر لب چوی نشین و گذر عمر بپین !!!